

dens funktion som det overordnede styringsredskab.

Men man kan frygte, at mange kommuner efter den foreslåede ændring af kommuneplanloven så at sige vil lægge kommuneplanarbejdet i skuffen. For naturligvis kan kommunalbestyrelserne fortsat gennemføre de projekter, som kommunalbestyrelsens flertal går ind for. Kommunalbestyrelsen kan blot i et tillæg ændre kommuneplanen.

Men man vil komme væk fra at sammenfatte de overordnede og langsigtede planlægningsstrategier i kommuneplanlægningen, og kommuneplanen vil i stedet blive et dokument, som bliver fulgt op af et hovsa-tillæg for hver lokalplan, der ønskes gennemført. Det eneste, folketinget altså opnår, er at slå et godt og nyttigt instrument for kommunerne i stykker ved at gennemføre beslutningsforslaget.

Endelig kan det jo undre en kommunalpolitiker at se, at det store arbejde, som er lagt i miljøministerens arealudvalg, skubbes til side ved dette beslutningsforslag. Der er i dette udvalg opnået meget bred enighed om nogle forslag, som vil kunne styrke region- og kommuneplanlægningen.

Landsforeningen må tage stærkt afstand fra den tendens til centralisme og hovsa-lovgivning, der ligger i forslaget til folketingsbeslutning. Vi har her en situation, hvor et flertal i folketinget tilsyneladende er imod en politisk beslutning, som kommunalbestyrelsen i en kommune (Frederiksberg) har truffet. Så farer man ud med et generelt æn-

dringsforslag, som vil få vidtgående konsekvenser for alle landets kommuner og meget vel kan slå års arbejde i de kommunale råd i stykker.

Jeg synes også af og til i Århus at et skole-nævn træffer en forkert beslutning, men det fører ikke til, at jeg forsøger at begrænse skolenævnens kompetence.

Beslutningsforslaget indeholder også et forsøg på at indføre lovgivning med tilbagevirkende kraft, fordi retsvirkningerne af nogle helt uklart afgrænsede lokalplaner suspenderes indtil videre.

Nu har en folketingsbeslutning kun retsvirkning for regeringen, indtil den er fulgt op af lovgivning, men alligevel kan der anes en ubehagelig tendens i retning af, at man i folketinget åbenbart ønsker at lovgive med tilbagevirkende kraft.

Hvordan kan vi så vide, om den lokalplan, byrådet i Århus vedtager i morgen, nogen sinde får retsvirkning, hvis et folketingsflertal når som helst kan gribe ind og suspendere dens retsvirkninger.

Konsekvenserne af beslutningsforslaget er muligvis til at overse, men tendensen i det er meget ubehagelig.

Jeg har her fremlagt landsforeningens hovedsynspunkter på beslutningsforslaget om ændring af kommuneplanloven, men jeg vil i øvrigt henlede udvalgets opmærksomhed på, at landsforeningen i et brev af 16. maj 1986 til udvalget har fremlagt sit syn på denne sag, og bede forslagsstillerne om at trække beslutningsforslaget tilbage.